

นิพนธ์ต้นฉบับ

การศึกษาสภาพจิตจากภาพวาดของผู้ประสบอุทกภัย*

เลิศศิริร์ บวรกิตติ**

บทคัดย่อ

อุทกภัยรุนแรงที่เกิดขึ้นหลายจังหวัดเกือบทุกภาคของประเทศไทย ในช่วงเดือนกันยายน-พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้ก่อความทุกข์ลำเค็ญแก่ประชาชนจำนวนมาก คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ออกไปให้ความช่วยเหลือบรรเทาความเดือดร้อนแก่ผู้ประสบภัย พร้อมกันนั้นฝ่ายทัศนศิลป์ของคณะก็ได้ออกไปศึกษาหาประสบการณ์ด้านศิลปกรรมด้วยการศึกษาโดยวิเคราะห์ภาพวาดของผู้ประสบภัยจำนวน ๗๔ คน พบว่ามีผู้แสดงออกเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับอุทกภัยที่ตนประสบถึง ๒๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๓ ซึ่งในจำนวนผู้แสดงประสบการณ์ ๒๑ คนนี้มี ๑๒ คน (ร้อยละ ๕๗.๑) แสดงว่าอาจได้รับผลกระทบทางจิตใจ รายละเอียดของผลการศึกษานี้แสดงอยู่ในรายงาน

คำสำคัญ: ผู้ประสบอุทกภัย, ภัยธรรมชาติ, ภาพวาด, สภาพจิต

ภูมิหลังและเหตุผล

ภัยธรรมชาติรุนแรง เช่น แผ่นดินไหว วาตภัย คลื่นสึนามิ น้ำหลาก โคลนถล่ม อุทกภัย นอกจากจะก่อผลทางสรีระแล้วยังก่อผลกระทบจิตใจระดับต่างๆ ต่อผู้ประสบภัย ซึ่งขึ้นอยู่กับตัวแปรปัจจัยและปัจจัยสิ่งแวดล้อมประกอบกัน ผู้ประสบภัยบางรายจะแสดงออกทางสรีระเกิดโรคทางกาย หรืออาจเป็นผลให้สภาพจิตผ่นคลายก็ได้ ในกรณีที่จิตใจได้รับผลกระทบรุนแรงหรือถูกเก็บไว้ได้จิตสำนึกอาจดำเนินต่อไปจนเกิดภาวะทางจิตเวชได้หลายรูปแบบ เช่น ภาวะซึมเศร้า หรือเกิดโรคเครียดหลังได้รับอันตรายต่อจิตใจ (PTSD)^{๑,๒} และบางรายถึงขนาดวิกลจริตไปเลย

อุทกภัยเป็นภัยธรรมชาติอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นทั่วโลก เป็นเหตุการณ์ปกติ แต่เป็นที่ประจักษ์ว่าได้เกิดรุนแรงมากในปัจจุบัน เนื่องจากสภาพภูมิอากาศได้เปลี่ยนแปลงผิดปกติอันเป็นผลมาจากภาวะโลกร้อน แต่ก่อนแต่ไรนั้นอุทกภัยในประเทศไทยเกิดตามฤดูกาล คือในฤดูฝน แม้บางครั้งรุนแรงขึ้นเมื่อเกิดร่วมกับวาตภัยดังปรากฏหลายครั้งในอดีต มาในช่วงเดือนกันยายน-พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๔ อุทกภัยได้เกิดขึ้นรุนแรงมากและครอบคลุมเกือบทั่วประเทศ (ประมาณ ๕๖ จังหวัด) ก่อผลกระทบทั้งต่อร่างกาย จิตใจ ชีวิต และเศรษฐกิจปัจเจกของประเทศ

อุทกภัยที่เกิดขึ้นในประเทศไทยครั้งนี้เกิดขึ้นอย่างฉับพลันและรุนแรง ประชาชนในท้องถิ่นและฝ่ายรัฐไม่สามารถป้องกันปกป้องได้ทันการ มวลน้ำที่ไหลบ่าเข้าท่วมทันทำลายที่พักอาศัยและทรัพย์สินของประชากรได้ส่งผลกระทบวิถีชีวิตอย่างรุนแรง ประชาชนจำนวนมากต้องละทิ้งถิ่นฐานบ้านเรือน อพยพไปอยู่ในศูนย์พักพิงหลายแห่ง คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเป็นหน่วยงานหนึ่งที่เข้าร่วมโครงการช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ผู้ประสบภัย โดยออกไปปฏิบัติกิจกรรมตามศูนย์พักพิงฝ่ายทัศนศิลป์เป็นหน่วยหนึ่งที่ได้รับบัญชาให้ออกไปร่วมปฏิบัติการ ผู้วิจัยจึงใช้โอกาสนั้นนำกิจกรรมศิลปะไปทำการศึกษาสภาพจิตของผู้ประสบภัย เก็บเกี่ยวข้อมูลที่เป็นองค์ความรู้สำหรับด้านศิลปกรรมบำบัดต่อไป

ระเบียบวิธีศึกษา

การศึกษาดำเนินในผู้ที่ประสบอุทกภัยในช่วงเดือนกันยายน-ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ ในศูนย์พักพิงสนามกีฬาราชมั่งคณาสถาน กรุงเทพมหานคร

* บรรยายในการประชุมวิชาการสำนักวิทยาศาสตร์ ราชบัณฑิตยสถาน ครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ วันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๔

** คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อุปกรณ์วิจัย ๑. แบบสัมภาษณ์ประวัติส่วนตัว และความสูญเสียจากภัยพิบัติ

๒. อุปกรณ์ศิลปะได้แก่ ดินสอดำ สีชอล์ก เพสเทล สีชอล์กน้ำมัน ปากกาเมจิกขนาดปากต่างๆ และกระดาษวาดเขียน

การดำเนินการ ทำงานในเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๔ สัปดาห์ละครั้งรวม ๔ ครั้ง

(๑) เชิญผู้ประสบภัยในสถานพักพิงเข้าร่วมการศึกษา

(๒) สัมภาษณ์ผู้ที่สมัครเก็บข้อมูลภูมิปัญญา, อายุ, ระดับการศึกษา, อาชีพ และความสูญเสียจากอุทกภัย เช่น ไร่นา บ้านเรือน ทรัพย์สิน ผลเกษตรกรรม ชีวิต

(๓) แนะนำผู้เข้ารับการศึกษานในโครงการให้รู้จักอุปกรณ์และวัสดุศิลปะที่เตรียมไว้

(๔) แจ้งให้ผู้เข้ารับบริการวาดภาพอะไรก็ได้ตามใจ ไม่แนะนำเรื่องที่จะวาด และให้เลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ศิลปะเอง ให้ใช้เวลาวาดประมาณ ๓๐ นาที

(๕) เก็บภาพวาด ใส่ชื่อเจ้าของภาพ อายุ และวันที่วาด

(๖) ถ่ายบันทึกภาพวาดทุกภาพ

(๗) ทำการวิเคราะห์ภาพวาด โดยพิจารณาสิ่งที่แสดงออก ใช้วิธีวินิจฉัยปรับปรุงจากวิธีที่เคยใช้มาก่อนหลายครั้ง^{๓๔}

(๘) นำผลวิเคราะห์ภาพมาพิจารณาประกอบร่วมกับข้อมูลพื้นฐานของปัจเจกบุคคล และความรุนแรงของการสูญเสีย

(๙) วิเคราะห์ผลทางสถิติใช้วิธีทดสอบไค-สแควร์ แสดงความแตกต่างสำคัญ, วิธีทดสอบความเที่ยงเพิ่มเออร์ และวิธีทดสอบแมนน์-วิท์นีย์; ค่าพี > ๐.๐๕ ถือว่าความแตกต่างไม่สำคัญทางสถิติ

ผลการศึกษา

จากการออกไปศึกษาผู้ประสบภัย ในเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๔ ๔ ครั้ง สัปดาห์ละครั้ง ในสัปดาห์แรกวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ มีผู้มารับการวิเคราะห์ ๓๒ คน (รายที่ ๑-๓๒) สัปดาห์ที่ ๒ วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๓ คน (รายที่ ๓๓-๕๕) สัปดาห์ที่ ๓ วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๑๔ คน (รายที่ ๕๖-๖๙) และสัปดาห์ที่ ๔ วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๕ คน

(รายที่ ๗๐-๗๔) ได้จำนวนประชากรวิจัยเข้ารับการตรวจศึกษาทั้งหมด ๗๔ คน เป็นชาย ๓๕ คน อายุ ๓-๖๖ ปี และหญิง ๓๙ คน อายุ ๔-๖๐ ปี ตัวอย่างที่ศึกษาเป็นผู้อพยพจากจังหวัดปทุมธานี ๓๔ คน กรุงเทพมหานคร ๒๓ คน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๕ คน จังหวัดนนทบุรี ๒ คน จังหวัดอ่างทอง และจังหวัดนครสวรรค์จังหวัดละ ๑ คน และไม่ทราบจังหวัด ๔ คน

จากการวิเคราะห์ภาพวาดของผู้ประสบภัยได้ผลดังต่อไปนี้

รายที่ ๑ นางธีรารัตน์ จ. อายุ ๔๒ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๔๒/๑๔๔ ซอยเสมาฟ้าคราม ตำบลคูคต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินข้าวของเสียหาย

ภาพวาดด้วยดินสอสี เป็นรูปผู้หญิงนั่งอยู่บนหลังคาบ้านที่มีน้ำท่วมถึงชายคา สีหน้าเศร้าและคล้ายตื่นตระหนก มีรูปต้นไม้ช่อดอกโผล่อยู่ใกล้ๆ และมีดวงอาทิตย์สีเหลืองอยู่ทางด้านหน้า

วิเคราะห์ว่าผู้วาดฝังใจกับเหตุการณ์ที่ประสบ มีผลกระทบจิตใจไม่รุนแรงนัก แสดงออกในลักษณะการรอคอยความช่วยเหลือ ภาพดวงอาทิตย์ที่ทอแสงเหลืองอร่ามเป็นจินตนาการของความหวัง

รายที่ ๒ นางสาวจิตรา น. อายุ ๔๘ ปี บ้านอยู่ในโรงเรียนบุญคุ้มราชบ่าง อำเภอรังสิต จังหวัดปทุมธานี น้ำท่วมบ้านข้าวของเสียหายหมด

ภาพบ้านมีบันไดแบบบ้านชนบท บนทางเดินเข้าบ้าน มีรูปผู้คนเรียงรายคล้ายกำลังเดินเข้าบ้าน และมีคนยืนอยู่ชั้นบนบ้าน ๒ คน บริเวณหน้าบ้านมีพุ่มไม้ดอกหลากสีสีนอีกด้านหนึ่งมีโอ่งน้ำ สิ่งต่างๆ เหล่านี้ไปรวมกลุ่มอยู่ใกล้มุมขวาล่างของแผ่นภาพ วงกลมเล็กเหนือหลังคาบ้านเป็นภาพดวงจันทร์ เส้นขีดแนวตั้งทางซ้ายมือสุดเป็นคล้ายรั้วเขตบ้าน พื้นที่ส่วนใหญ่บนแผ่นกระดาษเป็นเนื้อที่ว่างเปล่า ไม่ปรากฏลักษณะน้ำท่วม

วิเคราะห์ภาพว่าผู้วาดมีสภาพจิตได้รับผลกระทบไม่มาก ดูจากสภาพแวดล้อมทั่วไปที่ค่อนข้างปกติ ไม่มีลักษณะบ่งบอกความเสียหาย น่าจะเป็นลักษณะการเตรียมรับเหตุการณ์จากข่าวว่าจะเกิดขึ้น ผู้วาดอพยพจากบ้านที่พักอาศัยหนีเหตุการณ์

รายที่ ๓ นางสาวมาลี พ. อายุ ๔๐ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๑๕๗ หมู่ ๕ ตำบลบางจัก อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง น้ำท่วมบ้าน ข้าวของทรัพย์สินเสียหาย และตกงานด้วย

ภาพบ้านได้ถูกล้าง ๒ หลัง มีต้นไม้และแปลงไม้ดอกแนวถนนใหญ่และทางเข้าบ้าน ข้างถนนเป็นคูหรือคลองมีกอบัวและปลา มีทิวเขาอยู่ด้านหลัง บนท้องฟ้ามีดวงอาทิตย์สีเหลืองและฝูงวิหค โดยรวมเป็นบรรยากาศสภาพแวดล้อมธรรมชาติที่สดชื่นอบอุ่น สัมกับข้อความที่เขียนอยู่ที่หัวแผ่นกระดาษว่า “ธรรมชาติกับความสุขหลังน้ำลด”

วิเคราะห์ว่าผู้วาดมีสภาพจิตแข็งแกร่งและมีความยืดหยุ่นสูง มีทัศนคติเชิงบวก สามารถปรับตัวและคาดหวังความสุขสงบได้ในอนาคต

รายที่ ๔ เด็กหญิงนิออน น. (แม่) นักเรียนชั้นประถมปีที่ ๓ อายุ ๙ ปี บ้านอยู่ถนนรังสิต-นครนายก ตำบลคลองห้า อำเภอรังสิต จังหวัดปทุมธานี น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินข้าวของเสียหาย

ในภาพมีบ้าน ๒ หลัง มีผู้หญิงที่น่าจะเป็นมารดายืนข้างเตาทำอาหาร ในบริเวณบ้าน มีเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิงหลายคน

ในอิริยาบถต่างๆ มีกระถางดอกไม้เรียงรายอยู่ทั่วไป มีรูปคล้ายถังสีน้ำตาลที่มีสิ่งของระบายด้วยสีน้ำเงินเข้มวางซ้อนอยู่และมีฟองกลมๆ ลอยขึ้นเป็นสาย ซึ่งบอกรายกว่าเป็นอุปกรณ์อะไร ด้านหน้าสุดของบริเวณบ้านเป็นรั้วและมีช่องทางเข้า สีที่ใช้อ่อนโยน ให้ความรู้สึกสดใสตามวัยเด็กหญิงผู้วาด ที่แสดงความเป็นครอบครัว ที่อาจแสดงเหตุการณ์อุทกภัยคือภาพกระแสน้ำ ๒ สายไขว้กันแยกเข้าสู่บ้านแต่ละหลัง

วิเคราะห์ว่าเด็กผู้วาดมีสภาพจิตปกติตามวัย มีภาวะอารมณ์ความรู้สึกเชิงบวก มีความผูกพันกับครอบครัว เหตุการณ์น้ำท่วมมีผลกระทบด้านจิตใจบ้างจากลักษณะต้นไม้ข้างรั้วที่เอนเกือบล้มหลายต้น

รายที่ ๕ เด็กชายวุฒิชัย น. (อ๊อฟ) อายุ ๘ ปี นักเรียนชั้นประถมปีที่ ๒/๑ บ้านอยู่ถนนรังสิต-นครนายก ตำบลคลองห้า อำเภอรังสิต จังหวัดปทุมธานี น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินข้าวของเสียหาย

ภาพแสดงแนวพื้นน้ำทอดยาวตลอด มีสัตว์น้ำ ไม้ไผ่บนท้องฟ้ามีปูเมม นก เครื่องบิน ลูกโป่งสี และดวงอาทิตย์สีเหลือง

วิเคราะห์ว่าผู้วาดมีสภาพจิตปกติไม่มีผลกระทบจิตใจ แม้ได้ประสบอุทกภัยรุนแรง ยังมีจินตนาการแสดงออกตามวัยเด็ก

รายที่ ๖ นายเกียรติคุณ อ. อายุ ๑๕ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๕๘/๑๐๓ ซอยสามัคคี ๔ หลังคลอง ตำบลคูคต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี น้ำท่วมบ้าน ทรัพย์สินข้าวของเสียหายหมด

ภาพแรดและจิงโจ้ ต้นปาล์มและพุ่มไม้ดอกสวยงามอยู่ในกรอบเฝ้า มีอักษรภาษาอังกฤษ ๓ คำไม่มีความหมาย เชื่อมโยงกับภาพวาด

วิเคราะห์ได้เพียงว่าผู้วาดมีสภาพจิตปกติ เรื่องราวในภาพวาดไม่บอกเหตุการณ์น้ำท่วม และไม่แสดงออกถึงผลกระทบจากอุทกภัยเลย

รายที่ ๗ เด็กชายนรุตล ย. อายุ ๖ ปี อยู่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินข้าวของเสียหาย

ภาพลายเส้นห้วนๆ คล้ายรูปคน ๒ คน เห็นชัดเพียงส่วนศีรษะที่มีดวงตา จมูก ปาก คนทางซ้ายอาจเป็นผู้ชายทางขวาเป็นผู้หญิง ทั้งสองคนแสดงออกคล้ายสิ้นหวังและทุกข์ใจ

วิเคราะห์ว่าผู้วาดมีสภาพจิตตามพัฒนาการวัย ที่ไม่แสดงลักษณะกระทบกระเทือนจิตใจ

รายที่ ๘ เด็กหญิงสุกชชา ก. อายุ ๑๑ ปี อยู่ชอยเสมาฟ้าคราม ตำบลคูคต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินข้าวของเสียหาย

ภาพทิวทัศน์สภาพแวดล้อมธรรมชาติที่ร่มรื่นสวยงาม มีเทือกเขา ท้องฟ้าที่มีเมฆและดวงอาทิตย์สีเหลืองทอง และมีลำธารเป็นฉากพื้นหลัง มีต้นไม้ กับสนามหญ้าที่มีคนยืนนั่งอยู่ ๓ คน เป็นเด็กชาย ๑ คนและผู้หญิง ๒ คน ดูเป็นบรรยากาศที่สดใส ที่แสดงถึงความผาสุกของครอบครัว

วิเคราะห์ว่าผู้วาดมีสภาพจิตใจตามวัยพัฒนาการ ไม่ได้รับผลกระทบจิตใจจากอุทกภัย

รายที่ ๙ เด็กหญิงชญาดา ธ. (มีมี) นักเรียนชั้นประถมปีที่ ๑ อายุ ๗ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๒๐๕ ไม่มีบันทึกตำบล อำเภอและจังหวัด น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินข้าวของเสียหาย

ภาพดอกไม้สีเหลืองและสีแดง ชูช่อจากพื้นดิน มีแมลงผีเสื้อบินอยู่ข้างๆ มีพุ่มไม้เตี้ยๆ สีเขียวเป็นทิวแถว บนท้องฟ้ามีก้อนเมฆสีเทาและดวงอาทิตย์สีแดงอยู่ทางมุมบนขวาของแผ่นภาพ เป็นรูปที่ให้ความรู้สึกสดชื่นแจ่มใสและอ่อนหวานเข้ากับวัยของเด็กหญิงผู้วาด

วิเคราะห์ว่าเด็กผู้วาดมีสภาพจิตใจปกติตามพัฒนาการของวัย ไม่แสดงความรู้สึกของผลกระทบจากเหตุการณ์อุทกภัย

รายที่ ๑๐ เด็กชายนันทวัฒน์ น. อายุ ๑๖ ปี อยู่ตำบลลำตาเสา อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินข้าวของเสียหาย

ภาพสภาพแวดล้อมธรรมชาติ มีหมู่เกาะ ทะเล มีปลาแหวกว่าย มีชายหาดทรายสีเหลืองทอง มีต้นไม้ และสัตว์การ์ตูนท่าทางมีความสุขสนุกสนาน บนท้องฟ้ามีก้อนเมฆใหญ่และดวงอาทิตย์สีแดงส้ม เป็นบรรยากาศที่สดชื่นตามธรรมชาติ

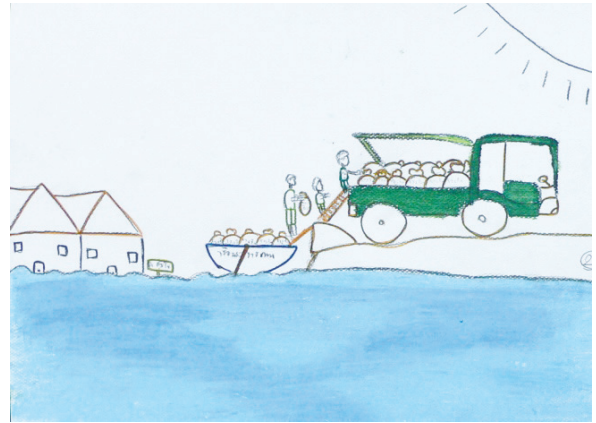
วิเคราะห์ว่าผู้วาดเป็นเด็กวัยสนุกสนานไม่สื่อแสดงผลกระทบจิตใจจากอุทกภัย

รายที่ ๑๑ เด็กหญิงสุกัสสร ก. มัธยมศึกษาปีที่ ๒ อายุ ๑๔ ปี บ้านอยู่ชอยเสมาฟ้าคราม ตำบลคูคต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินข้าวของไม่เสียหาย

ภาพใบหน้าที่ระย้ายิ้มแย้มสีชมพู ที่ส่วนบนของแผ่นภาพมีอักษรภาษาอังกฤษขนาดใหญ่ว่า "BUNNY" ให้สีและน้ำหนักค่าสีสวยงาม

วิเคราะห์ว่าผู้วาดมีสภาพจิตใจปกติ แสดงออกสิ่งที่เธอชื่นชอบตามวัย ไม่แสดงผลกระทบจิตใจจากเหตุการณ์อุทกภัย

รายที่ ๑๒ นายจักรกฤษณ์ ล. อายุ ๑๕ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๔๕/๒๓ หมู่บ้านสุขใจ หมู่ ๕ ตำบลพยอม อำเภอลำลูกกา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินข้าวของเสียหาย

ภาพพื้นน้ำกว้างใหญ่และลึกท่วมบ้าน มีป้ายชื่อสุขใจทางออกไปไม่ไกลนักมีเรือเล็ก ๑ ลำที่ด้านข้างเขียนว่า "เรือพระราชทาน" กำลังรับผู้ยังชีพจากบุคคลแต่งชุดทหาร ๓ นาย ถ่ายออกจากรถบรรทุกสีเขียวลักษณะคล้ายรถของทางราชการทหาร ที่จอดอยู่บนที่ดอน เป็นบรรยากาศสะท้อนภาพการช่วยเหลือผู้ประสบภัย

วิเคราะห์ภาพว่าผู้วาดมีสภาพจิตใจปกติ มีทัศนคติเชิงบวก สามารถแสดงออกความรู้สึกประทับใจการช่วยเหลือจากสถาบันเบื้องสูงและจากหน่วยราชการทหาร ไม่มีการแสดงออกความวิตกกังวลหรือความทุกข์โศกจากเคราะห์กรรมที่ประสบ มวลน้ำที่ระบายด้วยสีน้ำเป็นสีฟ้า น่าจะเป็นการแสดงออกของความสดชื่นที่ช่วยลดทอนผลกระทบทางจิตใจ

รายที่ ๑๓ เด็กชายนรเศรษฐ์ น. อายุ ๗ ปี บ้านอยู่ในอำเภอรังสิต จังหวัดปทุมธานี น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินข้าวของเสียหาย

ภาพสัตว์คล้ายปลาขนาดใหญ่ระบายด้วยสีส้มสดดูเด่นสะดุดตา ด้านล่างเป็นลายเส้นสีฟ้าขีดขึ้นลงแทนทะเลออกท้องน้ำ

วิเคราะห์ได้ว่า ผู้วาดมีสภาพจิตใจปกติตามวัยพัฒนาการ ไม่แสดงออกเกี่ยวกับเหตุการณ์อุทกภัย แต่แสดงความรู้สึกที่คุ้นเคย "ในน้ำมีปลา"

รายที่ ๑๔ นายดุสิต พ. อายุ ๓๑ ปี บ้านอยู่เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย แต่ข้าวของไม่เสียหาย จัดเก็บได้ทัน

ภาพท้องทะเลสีคราม มีเรือใบ หมูเกาะ นกในท้องฟ้า และดวงอาทิตย์ดวงใหญ่สีเหลือง ที่บริเวณชายหาดมีต้นไม้ร่มรื่น มีคนนั่งอยู่บนเรือ ๑ คน อีกคนคล้ายกำลังทำความสะอาดสถานที่ เป็นภาพบรรยากาศธรรมชาติที่สวยงาม

วิเคราะห์ว่าผู้วาดมีสภาพจิตใจเข้มแข็ง ไม่แสดงออกผลกระทบจิตใจจากเหตุวิกฤติ ยังแสดงภาพวิถีชีวิตที่ให้ความรู้สึกสงบและความสุข

รายที่ ๑๕ นางสาวทรง ภ. อาชีพรับจ้าง อายุ ๔๐ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๙๐/๒๖๐๓ หมู่บ้านเอื้ออาทร ซอยคุณพระ ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี น้ำท่วมและทำลายบ้านที่อยู่อาศัย ข้าวของทรัพย์สินเสียหายมาก

ภาพบ้านอยู่ท่ามกลางต้นไม้ใหญ่ กอไม้ดอก ทิวเขา และผืนน้ำแผ่เต็มบริเวณพื้นที่ ลีลนสดใสไม่น่ากลัว มีปลาแหวกว่าย บนท้องฟ้ามีก้อนเมฆและดวงอาทิตย์สีแดงหวานหน้าตาอ้วนกลม โดยรวมเป็นบรรยากาศที่สดชื่น

วิเคราะห์ว่าผู้วาดมีสภาพจิตใจที่ได้รับผลกระทบแต่มีความยืดหยุ่นดี สามารถเผชิญเหตุร้ายแรง ยังยิ้มสู้ได้

รายที่ ๑๖ เด็กหญิงนภัสวรรณ ภ. อายุ ๑๑ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๙๐/๒๖๐๓ หมู่บ้านเอื้ออาทร ซอยคุณพระ ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย และทรัพย์สินข้าวของเสียหาย

ภาพบ้าน มีต้นไม้ ทิวเขา มีเมฆและดวงอาทิตย์บนท้องฟ้า รอบๆ มีผืนน้ำเต็มพื้นที่และท่วมบ้าน และไหลเข้าถนนทางเข้าบ้าน บนพื้นน้ำมีรูปคนอยู่บนแพสีเหลี่ยม เป็นภาพที่แสดงเหตุการณ์อุทกภัยได้ชัดเจน ผู้วาดใช้สีสดใส

ค่อนข้างทึมๆ ระบายทิวเขา ตัวบ้านและท้องน้ำ ทำให้สภาพบรรยากาศอึดอัดน่ากลัว

วิเคราะห์ว่าผู้วาดมีสภาพจิตใจที่ได้รับผลกระทบแต่มีความยืดหยุ่นตามพัฒนาการของวัย สามารถถ่ายทอดเหตุการณ์ได้ ผลกระทบทางจิตใจไม่มาก

รายที่ ๑๗ นางเพ็ญศรี พ. อายุ ๔๘ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๑๘๗ ซอยรังสิต ๑๓/๗ ตำบลประชาธิปัตย์ อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ข้าวของทรัพย์สินเสียหาย

ภาพสภาพแวดล้อมชนบทที่มีบ้านทรงสูงมีได้ทุน มีต้นไม้ใหญ่ มีแปลงนาข้าว แปลงสวนเกษตร ภาพท้องฟ้าดูสับสนยุ่งเหยิงอาจเป็นลักษณะแสดงว่ามีพายุ บนถนนจากตัวบ้านมีสุนัขและคนหลายคนทำทางคล้ายวิ่งออกจากบ้าน และมีรถ ๒ คันคล้ายพาผู้อพยพหนีภัย

วิเคราะห์ว่าผู้วาดมีสภาพจิตใจที่มั่นคงและมีความยืดหยุ่นดี แม้ได้ผ่านภัยพิบัติ ยังถ่ายทอดเหตุการณ์ร้ายแรงได้

รายที่ ๑๘ นางวัชร อ. อายุ ๕๐ ปี อยู่หมู่บ้านเด่นนคร เรสซิเดนซ์ แขวงบางแค เขตบางแค กรุงเทพมหานคร น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินข้าวของต่างๆ เสียหาย

ภาพบ้านเห็นเพียงหลังคา และพื้นน้ำกว้างใหญ่ มีต้นไม้ ดอกไม้สีสวยสด ทิวเขา ดวงอาทิตย์ ก้อนเมฆ และวิหคโบยบิน เป็นภาพแสดงเหตุการณ์น้ำท่วมรุนแรง ผู้วาดได้แสดงออกถึงผลกระทบจิตใจจากการใช้สีที่บดทึบทางซีกซ้าย และสีที่สดใสอีกซีกขวา ซึ่งแสดงความยืดหยุ่นทางจิตใจที่ยังไม่สิ้นหวัง

รายที่ ๑๙ **นางเพ็ญศรี ต.** อายุ ๔๑ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๓๔/๔๗๕ หมู่ ๕ แขวงสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินข้าวของเสียหาย

ภาพวาดหลายๆ ไม่พิถีพิถัน มีบ้านเรียงรายเป็นแถว ส่วนล่างของบ้านจมอยู่ในผืนน้ำ มีทิวเขาและดวงอาทิตย์สีแดง โผล่ขึ้นด้านหลังทิวเขา

ภาพนี้แสดงสภาพจิตของผู้วาดที่หดหู่สิ้นหวังจากผลกระทบจิตใจรุนแรง แต่ยังเหลือความหวังอยู่บ้างที่แสดงดวงอาทิตย์สีแดงเปล่งรัศมีกว้างคล้ายว่าเธอกำลังรอคอยการช่วยเหลือ

รายที่ ๒๐ **นายอารีศักดิ์ ค.** อายุ ๕๕ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๓๔/๑๑ หมู่ ๑๒ แขวงจันทระเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินข้าวของเสียหาย

ภาพบ้านที่น้ำท่วมด้วยปริมาณน้ำเต็มพื้นที่ มีคนนั่งอยู่บนหลังคา ทางออกไปมีอาคารสูงหลายชั้นที่ถูกน้ำท่วมเช่นกัน สีที่ใช้เป็นสีเทาเดียว

วิเคราะห์ว่าผู้วาดแสดงผลกระทบสภาพจิตที่รุนแรงจากเหตุการณ์น้ำท่วม มีความเครียดและความทุกข์ใจมาก ซึ่งแสดงออกจากการใช้สีเทา

รายที่ ๒๑ **นางกรรณิมา ก.** อายุ ๕๗ ปี อยู่บ้านในซอยประชาร่วมใจ ๖๙ แขวงทรายกองดินใต้ เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินข้าวของเสียหาย

ภาพบ้านและบริเวณรอบบ้านที่มีพรรณไม้ดอกถูกน้ำท่วม วิเคราะห์จากการใช้สีที่จำกัด แสดงว่าผู้วาดอยู่ในสภาพจิตใจท้อแท้ อันเป็นผลกระทบจากภัยพิบัติครั้งนี้

รายที่ ๒๒ **นางลัมพพิ์ ก.** อายุ ๖๐ ปี อยู่แขวงสีกัน ไม่บอกจังหวัด น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินข้าวของเสียหาย

ภาพบ้านบางส่วนจมอยู่ในมวลน้ำ มีบันไดบ้านสีดำ เป็นภาพเหตุการณ์น้ำท่วมที่ผู้วาดประสบ

วิเคราะห์ว่าผู้วาดยังฝังใจอยู่กับเหตุการณ์

รายที่ ๒๓ **นางเปรมฤดี ป.** อายุ ๓๙ ปี อยู่อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินข้าวของเสียหาย

ภาพแม่มกตัวใหญ่คาบอาหารมาที่รังที่มีลูกนกอยู่หลายตัว ชูคอคอยอาหาร เบื้องล่างมีรูปบ้านจำนวนมากจมอยู่ในน้ำ เกือบมืดเห็นเพียงหลังคาบ้าน พื้นแผ่นภาพสีเทาอมแดงคล้ายบรรยากาศใกล้ฝนตก

วิเคราะห์ว่าผู้วาดมีสภาพจิตที่แข็งแกร่ง แม้อยู่ในเหตุการณ์ร้ายแรง ก็ยังสามารถยับยั้งให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ที่ไม่สามารถช่วยตัวเองได้ หรืออยู่ในสภาพทุกข์ยาก

รายที่ ๒๔ **นางสาวประกายมาศ ค.** อายุ ๑๖ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๕๔๑ ซอยปรีดี ๒๕ ถนนสุขุมวิท ๗๑ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร (ไม่ได้บอกความสูญเสีย)

ภาพรถยนต์ขนาดเล็กหลายสี ลักษณะคล้ายกับรถยนต์มินิคูเปอร์ที่นิยมในวัยรุ่น

วิเคราะห์ว่าผู้วาดมีสภาพจิตตามวัย บรรยายความรู้สึกที่ตนเองปรารถนา ไม่ได้สนใจกับอุทกภัย

รายที่ ๒๕ **นางสาวชัญญา น.** อายุ ๑๕ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๕๐/๒๐๖ วิชาภัคดีพาร์ตเมนต์ ถนนสุขุมวิท ๗๑ แขวงพระโขนงเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๐๐ (ไม่ได้บอกความสูญเสีย)

ภาพอักษรข้อความปลอบขวัญให้กำลังใจ และรูปหน้ายิ้ม

วิเคราะห์ว่าผู้วาดมีสภาพจิตปกติและต้องการแสดงอัตตาทำนองที่เคยเห็นบุคคลมีชื่อเสียงเช่นกลุ่มศิลปินดารากลับไปทำงาน ช่วยเหลือผู้ประสบวิกฤตการณ์ครั้งนี้

รายที่ ๒๖ นายภานุพงษ์ อ. อาชีพส่งเอกสาร อายุ ๔๒ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๑๒๐/๑๖๗ หมู่ ๒ ท่าแร่ จังหวัดบางเขน กรุงเทพมหานคร น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินข้าวของเสียหาย

ภาพบ้านและเด็กผู้หญิงจมอยู่ในน้ำ หายใจทางท่อ โผล่ปลายพ่นน้ำเห็นฟองอากาศ มีข้อความเขียนไว้ตามมุมกระดาษประติดประต่อได้ความว่า “ขอให้คนที่ประสบภัยจากน้ำท่วมมีความสุข” หลังชื่อผู้วาดมีอักษรย่อ น.ป.ช. ไม่ทราบความหมาย

วิเคราะห์ว่าผู้วาดประสบเหตุการณ์รุนแรง แต่มีน้ำใจส่งกำลังใจแก่ผู้ประสบภัย

รายที่ ๒๗ เด็กหญิงสมจิตร ย. อายุ ๑๓ ปี อยู่ซอยวัดคุณหญิงสมจิตร ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินข้าวของเสียหาย

ภาพหลากสี มีบ้าน ต้นไม้ ดอกไม้ สัตว์เลี้ยง บ่อปลา และท้องฟ้าที่มีดวงอาทิตย์ ก้อนเมฆและฝูงวิหค

วิเคราะห์ว่าผู้วาดมีสภาพจิตปกติที่กำลังใจตัวเองด้วยภาพวิถีชีวิตที่เธอต้องการหลังพ้นวิกฤตการณ์

รายที่ ๒๘ นายวรมินทร์ ส. อายุ ๑๗ ปี อยู่ตำบลพะยอม อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินข้าวของเสียหาย เป็นผู้ช่วยประสานงานในศูนย์ผู้อพยพ

ภาพข้อความหลากสี “I LOVE YOU” “ผู้ประสานงานชั้น 2 เจ FOFA” “ถึงน้ำจะท่วม แต่หัวใจคนไทยสูงยิ่งกว่า” “สู้ๆ คนไทย” “ผมจะช่วยทุกคนสุดความสามารถ (เจ)”

วิเคราะห์ว่าผู้วาดมีสภาพจิตที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ ได้แสดงออกอดทนอดกลั้นใจแห่งตน วางตนสูงพยายามถ่ายทอดทัศนคติเชิงบวกให้กำลังใจแก่ผู้อื่น และเยียวายตนเองด้วย

รายที่ ๒๙ นางสาวณริ ม. อายุ ๒๒ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๔๒/๑ ซอยปริติพนมยงค์ ๑๔ ถนนสุขุมวิท ๗๑ แขวงพระโขนงเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๑๐ ไม่มีบันทึกความสูญเสีย

ภาพวาดค่อนข้างหยาบและลึบสน คล้ายวาดแยกเป็น ๔ ส่วน ระหว่างแต่ละส่วนคล้ายมีถนนเชื่อมต่อกัน ส่วนบนซ้ายมีต้นไม้ ทิวเขา ท้องฟ้าพาดผ่านส่วนบนขวาด้วย มีฝูงนกและเลี้ยวดวงอาทิตย์หลังทิวเขา ส่วนบนขวามีบ้านหลังเล็กใต้ถุนสูงและรูปลักษณะคล้ายตึกสูงเคียงข้างอยู่ท่ามกลาง

พื้นที่สีเหลืองตัดกับสีชมพู มีป้ายข้อความว่า “บ้านเมืองที่ไม่แบ่งแยกสี...ชนบทแห่งความสงบ” ทางซีกล่างซ้ายเป็นแปลงเกษตร และซีกล่างขวาเป็นพื้นที่กว้างระบายด้วยสีออกแดงส้ม

วิเคราะห์ว่าผู้วาดภาพนี้มีสภาพจิตลึบสนอยู่บ้างแต่ไม่ถึงขนาดวิตกผิตรกต เป็นผู้ที่ฝักใฝ่ใจเชิงอุดมคติที่เกี่ยวข้องกับการเมืองของประเทศ ไม่แสดงออกเกี่ยวกับอุทกภัย เหตุการณ์น้ำท่วมครั้งนี้ไม่น่ามีผลกระทบจิตใจเธอ

รายที่ ๓๐ เด็กหญิงปรายฟ้า ม. อายุ ๙ ปี อยู่อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินข้าวของเสียหาย

ภาพอักษรศัพท์ภาษาอังกฤษหลากสีกำกับความหมายด้วยภาษาไทย (คำแรกผิด) น่าจะเป็นศัพท์ที่เธอกำลังเรียนรู้ บรรทัดล่างเป็นข้อความเขียนเต็มความยาวหน้ากระดาษว่า “เป็นกำลังใจให้ผู้ประสบภัยน้ำท่วม”

วิเคราะห์ว่าผู้วาดเป็นเด็กเรียน มีอัตราสูง แสดงภูมิความรู้ด้านศัพท์ภาษา และให้กำลังใจผู้ที่ประสบภัยร่วมกันด้วย ขณะเดียวกันได้เยียวายจิตใจตนเองด้วยพลังอัตราและความภูมิใจแห่งตน

รายที่ ๓๑ เด็กชายสันติพงษ์ ต. อายุ ๗ ปี ไม่แจ้งที่อยู่ ภาพบ้านอยู่ท่ามกลางมวลน้ำ ที่มีสัตว์น้ำ มีผู้คนอยู่ในเรือเล็กและเรือยนต์มีปล่องปล่อยควันพวยพุ่ง เหนือขึ้นไปมีเส้นขีดๆ ยุ่งเหยิง และเส้นโค้งคล้ายทิวเขาตลอดความกว้างของแผ่นกระดาษ และมีดวงอาทิตย์ที่มีเส้นรัศมีรอบๆ เป็นภาพที่บอกเรื่องราวเหตุการณ์น้ำท่วม และสะท้อนความสนุกสนานชื่นชอบตามนิสัยเด็กด้วย

วิเคราะห์ว่าเด็กผู้วาดมีสภาพจิตที่ไม่ได้รับผลกระทบเชิงลบ เพราะภาพให้ความหมายด้านสนุกสนานตามวิสัยมากกว่าอาการทางจิต

รายที่ ๓๒ เด็กชายรัฐพงษ์ ศ. อายุ ๘ ปี ไม่บอกที่อยู่ ภาพบ้านหลังเล็ก คน ๓ คนสีหน้ายิ้มแย้ม ทุกคนมีป้ายระบุว่า เป็นพ่อ แม่และตัวผู้วาด มีสุนัข ๒ ตัว ต้นไม้ ๑ ต้น และดอกไม้ ๑ ช่อ ข้างใต้เป็นลำน้ำมีกระทงลอยอยู่ ๓ กระทง น้ำไม่ได้ขึ้นมาถึงตัวบ้านหรือตัวคน ที่น่าสนใจคือรูปพอมีวงแหวนเหนือศีรษะแบบเทวดาฝรั่ง ยืนอยู่บนปูเมฆที่มีดวงดาว ๒ ดวงและดวงอาทิตย์สีเหลือง (เพื่อชีวิตแล้ว) เป็นภาพที่ให้ความรู้สึกสดชื่นและมีชีวิตชีวา

วิเคราะห์ว่าผู้วาดมีสภาพจิตที่ดีมีอารมณ์สุนทรีย์ แสดงออกทัศนคติเชิงบวกและมีความผูกพันทางครอบครัวของวัยเด็ก เหตุการณ์น้ำท่วมไม่น่าจะมีผลกระทบต่อจิตใจผู้วาด

รายที่ ๓๓ นายอดิศักดิ์ ก. อายุ ๑๗ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๗๐ หมู่ ๑ ตำบลบ้านแปง อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย มีกระเซ้เข้าไปอยู่ในบริเวณบ้าน

ภาพต้นไม้ใหญ่ ๓ ต้น ภูเขา ๓ ลูก เมฆ ๓ ก้อน และดวงอาทิตย์สีเหลืองเปล่งรัศมีโดยรอบ

วิเคราะห์ว่าผู้วาดมีสภาพจิตใจปรกติ การแสดงออกในภาพปรกติตามวัย ไม่แสดงออกด้านเหตุการณ์ ไม่น่ามีความทุกข์ อาจจะได้ความหวังผ่านภาพสิ่งต่างๆ ที่ใช้สีสดใส

รายที่ ๓๔ เด็กชายวิศิรินทร์ ร. อายุ ๑๑ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๔๘/๒๑ หมู่ ๑๑ แขวงโคกแฝด เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินข้าวของเสียหาย

ภาพทิวทัศน์ชนบท มีบ้านสีน้ำตาลแดงใต้ถุนสูง ๑ หลัง ชื่อบ้านป่าชายเลน อยู่ชายน้ำ ท่ามกลางทุ่งหญ้า ต้นไม้ใหญ่ ทิวเขา ดวงอาทิตย์สีแดงโผล่ระหว่างทิวเขา มีสัตว์นานาชนิด อยู่บนบก ในน้ำ และบนท้องฟ้า ด้านขวามือของแผ่นภาพ มีบ้านหลังเล็กบนที่ดอน บนพื้นที่สีเขียว มีทางน้ำใหญ่ผ่านบ้าน และเชื่อมต่อกับผืนน้ำใหญ่สีฟ้า ซึ่งอาจเป็นภาพเหตุการณ์ อุทกภัย

วิเคราะห์ว่าผู้วาดมีสภาพจิตปรกติ แสดงเหตุการณ์ อุทกภัยที่มีจินตนาการเชิงบวก ด้วยภาพที่ไม่แสดงความรุนแรง แสดงว่าจิตใจไม่ได้รับการกระทบกระเทือน หรือไม่รุนแรง

รายที่ ๓๕ นายไพรัช พ. อายุ ๑๕ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๑๗/๓ หมู่ ๑๘ ตึกพร ๒ ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินข้าวของเสียหาย

ภาพบ้านใต้ถุนสูงแบบชนบทสีสดสวย มีรถกระบะ ๑ คัน มีถนนทอดยาวผ่านหน้าบ้าน ด้านซ้ายมีรูปวงกลมคล้ายต้นไม้ ๑ ต้น ด้านขวามือมีดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์สีขาว สีที่ใช้วาด เป็นสีสดใส ไม่มีการแสดงเรื่องราวของอุทกภัย

วิเคราะห์ว่าผู้วาดมีสภาพจิตปรกติ แสดงออกในภาพแบบเด็กทั่วไปในวัยนี้ อาจแสดงอารมณ์ผูกพันกับสิ่งของเหล่านั้น

รายที่ ๓๖ เด็กหญิงเพชรรัตน์ บ. อายุ ๕ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๔๘/๒๑ หมู่ ๑๑ แขวงโคกแฝด เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินข้าวของเสียหาย

ภาพลูกโป่งหลากสีลอยเรียงรายหลายแถวเต็มหน้ากระดาษ ลูกโป่งด้านหน้ามีขนาดเล็กใหญ่กว่าพวกที่อยู่แถวหลัง บอกระยะใกล้ไกล

วิเคราะห์ว่าผู้วาดมีสภาพจิตปรกติ รักสนใจสิ่งที่ตนชอบ เป็นไปตามพัฒนาการช่วงวัยและเพศ

รายที่ ๓๗ เด็กหญิงกวิณณา บ. อายุ ๑๔ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๔๘/๒๑ หมู่ ๑๑ แขวงโคกแฝด เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินข้าวของเสียหาย

ภาพแนวกราฟิติ เป็นรูปอักษรชื่อว่า "ดัสนิม" ระบายสี ด้วยการไล่น้ำหนักสีน้ำเงินกับสีฟ้า

วิเคราะห์ว่าผู้วาดมีสภาพจิตใจปรกติ มีจินตนาการ สร้างสรรค์ทางศิลปะ

รายที่ ๓๘ นาย**ฐิตินรวิทย์ จ.** อายุ ๑๕ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๑๓๑/๒๕๕ หมู่บ้านลิซัล ตำบลพยอม อำเภอลำดวน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินข้าวของเสียหาย

ภาพทิวทัศน์ธรรมชาติสีสดใส มีต้นไม้ใหญ่เล็กหลายต้น พุ่มไม้ดอก ทิวเขา เมฆ และดวงอาทิตย์ วาดได้เหมาะสมกับธรรมชาติเป็นจริง

วิเคราะห์ว่าผู้วาดมีสภาพจิตปกติตามเพศและวัย

รายที่ ๓๙ เด็กหญิง**พรรณนิดา ม.** อายุ ๑๕ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๔๑/๒ ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอลำดวน จังหวัดปทุมธานี น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินข้าวของเสียหาย

ภาพสายน้ำไหลหลากลงมาจากห้วยเขาสองลูกลงสู่ผืนน้ำด้านหน้าที่มีต้นมะพร้าวยืนต้นและไม้พุ่ม ภาพด้านบนมีดวงอาทิตย์สีเหลืองทองเปล่งรัศมีอยู่ในชอกเขา

วิเคราะห์ว่าผู้วาดมีสภาพจิตปกติ แต่ยังฝังใจอยู่กับเหตุการณ์ และมีความหวังที่แสดงออกทางดวงอาทิตย์ และทัศนเชิงบวก

รายที่ ๔๐ นาย**อภิวัฒน์ ท.** อายุ ๑๖ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๗ หมู่ ๕ ตำบลวัดยม อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย พบเห็นจระเข้

ภาพวาดเป็นรูปปลาตุ๊กและหัวม้าสวยงาม

วิเคราะห์ว่าผู้วาดมีสภาพจิตปกติ มีจินตนาการสร้างสรรค์ และมีนิสัยเรียบร้อย รักความสะอาด

รายที่ ๔๑ เด็กชาย**วชิร ส.** อายุ ๑๐ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๑๐๖/๓ หมู่ ๑๑ ตำบลคูคต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินข้าวของเสียหาย

ภาพอุทกภัยรุนแรง มีบ้านหลังเล็กหลังใหญ่ รถยนต์และต้นไม้จมอยู่ในผืนน้ำกว้างใหญ่สีน้ำเงินครามดูตัดกับสีท้องฟ้าสีเหลืองอร่ามที่มีดวงอาทิตย์สีเหลืองทอง เครื่องบินและเฮลิคอปเตอร์

วิเคราะห์ว่าผู้วาดมีสภาพจิตปกติ สามารถเล่าเหตุการณ์แต่อาจมีความเครียดแสดงประสบการณ์ความทรงจำที่เกิดขึ้นกับตนเอง

รายที่ ๔๒ นาง**รัชนิ ศ.** อายุ ๓๔ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๑๙๑/๗ หมู่ ๓ ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย และทรัพย์สินข้าวของเสียหาย

ภาพวาดทิวทัศน์ธรรมชาติงดงาม ผืนแผ่นดินสีเขียวอมม่วง มีใบไม้ ดอกไม้มากมายหลายสี มีทางน้ำสีฟ้าบนท้องฟ้ามีก้อนเมฆสีชมพู ดวงอาทิตย์สีแดงสดเปล่งรัศมีและมีผีเสื้อ ๔ ตัว ให้ความรู้สึกสดชื่น มีข้อความเขียนว่า “ตอนนี้ท้องฟ้าแจ่มใสอยู่ค่ะ คนไทยเข้มแข็งต้องฝ่าภัยน้ำท่วมไปด้วยดีค่ะ พี่น้องคนไทยทุกคนเข้มแข็งทุกคนค่ะ เป็นกำลังใจให้ค่ะ” ลงชื่อผู้วาดกับยาย

วิเคราะห์ว่าผู้วาดมีสภาพจิตปกติรื่นเริง มีจิตใจที่ทรงพลังและความยืดหยุ่น แสดงออกด้วยภาพลักษณ์ความสดชื่นของธรรมชาติด้วยสีที่อ่อนโยนสบายตา เน้นพลังเข้มแข็งด้วยดวงอาทิตย์ และข้อความเขียน

รายที่ ๔๓ เด็กชาย**ธีรพงษ์ ส.** อายุ ๘ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๑๔/๑๕ หมู่ ๓ ตำบลบางพูน อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินข้าวของเสียหาย

ภาพวาดรูปกระโจมตั้งอยู่บนพื้นราบระหว่างกองไฟ

กับต้นไม้ใหญ่ มีก้อนเมฆสีฟ้าและรูปคล้ายจานบินหรือดาวเคราะห์

วิเคราะห์ว่าผู้วาดมีสภาพจิตปกติตามวัย แสดงทัศนเชิงบวก อาจมีความเครียดและเหตุที่ต้องอพยพจากบ้านมาสู่สถานที่พักพิง กองไฟอาจแสดงว่าหิวน้ำมาพึ่งความอบอุ่น

รายที่ ๔๔ เด็กหญิง**ธิดารัตน์ ส.** อายุ ๖ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๑๔/๑๕ หมู่ ๓ ตำบลบางพูน อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินข้าวของเสียหาย

ภาพตุ๊กตา ดอกไม้กระถาง พุ่มไม้ แมลง ใช้สีสดสวยดูทั้งอ่อนโยน แจ่มใส และรื่นเริง เป็นภาพจินตนาการของเด็กหญิงวัยต้นๆ

วิเคราะห์ว่าผู้วาดมีสภาพจิตปกติเป็นเด็ก แสดงเรื่องราวในความสนใจของตนเอง

รายที่ ๔๕ เด็กหญิงสุวรา จ. อายุ ๗ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๒๘/๑๐๑๓ หมู่บ้านพฤษภา ๙ หมู่ ๒ ตำบลคลองสาม อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินเสียหาย

ภาพทิวทัศน์ธรรมชาติ มีทุ่งหญ้า ภูเขา มีต้นไม้สีเขียว มีสัตว์หลายชนิดทั้งขนาดใหญ่และเล็ก ได้แก่ ผึ้งข้าง ผึ้งมด ผึ้งนก และผีเสื้อ มีสระน้ำสีน้ำเงินที่มีต้นบัวชูดอก ด้านบนเป็นท้องฟ้า มีก้อนเมฆสีฟ้าและสีน้ำเงินอมเขียว มีนกมากมาย และมีดวงอาทิตย์สีแดงแปลงระยิบระยับ เป็นภาพจากจินตนาการของเด็กเล็กที่มีความรู้สึกสดชื่น และมีชีวิตชีวา

วิเคราะห์ว่าผู้วาดมีสภาพจิตปกติตามวัย ไม่มีผลกระทบจากอุทกภัย

รายที่ ๔๖ นายณอม จ. อายุ ๔๗ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๒๘/๑๐๑๓ หมู่บ้านพฤษภา ๙ หมู่ ๒ ตำบลคลองสาม อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินเสียหาย

ภาพธรรมชาติที่วาดด้วยสีน้ำเงินดงามและมีศิลปะ มีบ้านและกองฟาง ๒ กองและควายตัวหนึ่งอยู่ท่ามกลางภูมิทัศน์ตระการตา มีทุ่งหญ้า ภูเขา ต้นไม้ใหญ่ มีท้องฟ้าสีแปลกตา และดวงอาทิตย์ทอแสงไปทั่ว ด้านล่างของภาพเป็นผืนน้ำกว้างใหญ่ มีคนนั่งตกปลาอยู่ริมน้ำ เป็นภาพแสดงความรู้สึกประทับใจ

วิเคราะห์ว่าผู้วาดมีสภาพจิตปกติ แสดงความเป็นตัวตนของคนรักธรรมชาติ แต่อาจสะท้อนความเครียดและความหดหู่จากความทรงจำสิ่งเดิมๆและประสบการณ์ร้ายที่กระทบจิตใจ

รายที่ ๔๗ เด็กชายกฤษณะ จ. อายุ ๑๓ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๒๘/๑๐๑๓ หมู่บ้านพฤษภา ๙ หมู่ ๒ ตำบลคลองสาม อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินเสียหาย

ภาพวาดรูปคนหัวม้าถือดินสออยู่ท่ามกลางลวดลายเส้นทรงกันหอยตามจินตนาการสีสดใสให้ความรู้สึกกลมกลืน

วิเคราะห์ว่าผู้วาดมีสภาพจิตปกติ มีความสนใจและมีทักษะด้านศิลปะ ความหมายของภาพวาดอาจเพียงต้องการแสดงอัตรา

รายที่ ๔๘ นางนิตยา ต. อายุ ๔๘ ปี เข้าบ้านอยู่บางบัว เขตดอนเมือง จังหวัดกรุงเทพมหานคร น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินเสียหาย

ภาพวาดสถานที่ที่มีพื้นที่น้ำที่มีฝูงปลา ไม้ น้ำ บนบก มีต้นไม้ พุ่มไม้ดอก และผลไม้หลากหลาย มีสนามที่มีเด็กผู้หญิง ๓ คน เล่นกระโดดเชือกอยู่ บนท้องฟ้ามีก้อนเมฆหลากสีที่ผิดความเป็นจริง มีวิหค ๕ ตัว มีดวงอาทิตย์สีแดงส้ม สีที่ใช้น่าจะเป็นผลจากจินตนาการส่วนตัว

วิเคราะห์ว่าผู้วาดน่าจะมีสภาพจิตปกติ รักใคร่สนุกสนาน และมีทัศนคติเชิงบวก

รายที่ ๔๙ เด็กชายธีรภัทร ส. อายุ ๓ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๑๔/๑๕ หมู่ ๓ ตำบลบางพูน อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินเสียหาย

ภาพจากการขีดเขียนของเด็กเล็กไม่รู้จักการวาดเขียน ไม่สามารถแสดงออกทางการวาด ทำได้เพียงขีดๆ ป้ายๆ ใช้สีหลากหลายตามสีที่ให้

วิเคราะห์ได้ว่าผู้วาดเป็นเด็ก ไม่รู้เรื่องราวเขียน บอกให้วาดก็สนุกไป สภาพจิตใจปกติเป็นไปตามพัฒนาการตามช่วงวัย

รายที่ ๕๐ เด็กหญิงพรลิตา พ. อายุ ๙ ปี อยู่เขตรามอินทรา กรุงเทพมหานคร น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินเสียหาย

ภาพวาดคนหัวม้าถือดินสอ มีต้นไม้กับก้อนเมฆและดวงอาทิตย์ ต้นหญ้าและดอกไม้ และรูปหัวใจสีชมพูกับฟองสีฟ้าจำนวนมาก เป็นจินตนาการของผู้วาดประกอบกับการลอกเลียนภาพที่เคยเห็นมาก่อน

วิเคราะห์ว่าผู้วาดมีสภาพจิตเชิงบวก แสดงเรื่องราวความรักความอ่อนหวานและคุณค่าส่วนตน

รายที่ ๕๑ เด็กชายนวพล พ. อายุ ๑๐ ปี อยู่เขตรามอินทรา กรุงเทพมหานคร น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย และทรัพย์สินเสียหาย

ภาพเรียวยนต์และเรือเล็กบนผิวน้ำ มีบ้านและต้นมะพร้าวบนริมฝั่งคล้ายจะเลื่อนลงน้ำ มีเครื่องบินอยู่บนท้องฟ้าที่มีก้อนเมฆสีน้ำเงินจำนวนมาก มีดวงอาทิตย์หน้าตาตุ๋นหรือหวาดกลัวตกใจ

วิเคราะห์ว่าผู้วาดมีสภาพจิตที่ได้รับผลจากเหตุการณ์ความโกลาหลหายนะ มีการอพยพ ทำให้ผู้วาดมีความตื่นตระหนกที่แสดงออกทางใบหน้าของดวงอาทิตย์

รายที่ ๕๒ เด็กหญิงธนัญญา ท. อายุ ๕ ปี อยู่จังหวัดปทุมธานี น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินข้าวของเสียหาย ภาพเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายในลีลาที่เพิดเพลินและมีความสุขท่ามกลางดอกไม้ สนามหญ้า และก้อนเมฆ

วิเคราะห์ว่าผู้วาดมีสภาพจิตปกติ มีความสุขแบบเด็กๆ ที่ไม่รู้จักความเดือดร้อนของเหตุการณ์

รายที่ ๕๓ เด็กหญิงธนพร ท. อายุ ๖ ปี อยู่จังหวัดปทุมธานี น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย และทรัพย์สินข้าวของเสียหาย ภาพเด็กผู้หญิงลักษณะหน้าตาเหมือนตัวตลก ยืนอยู่บนสนามมีพุ่มไม้และไม้ดอก มีแนวสีน้ำตาลลายวคล้ายถนน และที่ปลายบนของถนนมีรูปคล้ายเด็กยืนอยู่ ส่วนบนของภาพมีก้อนเมฆสีฟ้าและสีน้ำเงิน และดวงอาทิตย์สีเหลือง

วิเคราะห์ว่าเด็กหญิงผู้วาดมีสภาพจิตปกติ และทัศนเชิงบวก

รายที่ ๕๔ นางสาวสมคิด จ. อายุ ๔๘ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๑๓/๓ หมู่ ๑๘ ตึกพร ๒ ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินข้าวของเสียหาย ภาพบ้านและสวนไม้ประดับต่างๆ มีทั้งไม้กระถาง ไม้ตัดกระถางบัว และดาบเศรษฐี ส่วนที่เป็นพื้นของภาพโดยเฉพาะที่หน้าบ้านคล้ายมีน้ำเจ็ทเกินขอบกรณีประตู การให้สีดูสมจริง วิเคราะห์ว่าผู้วาดอาจมีสภาพจิตที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ มีภาวะเครียดเล็กน้อยที่แสดงจากต้นไม้ตัดที่โอนเอียง แต่โดยรวมยังไม่ถึงกับท้อแท้สิ้นหวังเพราะยังมีสิ่งของที่สมบูรณ์

รายที่ ๕๕ นางสาวณัฐนิชา ศ. อายุ ๑๕ ปี อยู่เขตปิ่นเกล้า กรุงเทพมหานคร น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินข้าวของเสียหาย

ภาพเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายมีชื่อภาษาอังกฤษเขียนไว้ มีบ้านหลังใหญ่เขียนระบุว่าบ้านของฉัน ด้านหลังเป็นทิวเขา ๓ ลูก บนท้องฟ้ามีก้อนเมฆ และดวงอาทิตย์สีแดงจัด เบื้องล่างมีข้อความเขียนรำพึงรำพันถึงการเรียนและความรักที่เป็นฝันหวาน

วิเคราะห์ว่าผู้วาดมีสภาพจิตปกติ อยู่ในห่วงรักของวัยรุ่น และต้องการไปโรงเรียน

รายที่ ๕๖ นายธนาธิป ม. อายุ ๑๖ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๔๑/๒ หมู่ ๑๘ ถนนยงทอง ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินข้าวของเสียหาย

ภาพต้นไม้ขนาดใหญ่สีเทาแกมเขียว คล้ายมิซาและเท้าเหมือนมนุษย์ ส่วนบนของลำต้น เป็นรูปใบหน้า มีตา จมูก และปากลักษณะยิ้มแย้ม สูงขึ้นไปมีกิ่งก้านสาขาแผ่ออกไปที่กิ่งขวามีรูปคล้ายผลสลี่ห้อยอยู่เขียนชื่อผู้วาดไว้ พื้นภาพทั่วไปเป็นสีเทาอ่อนเนียนสม่ำเสมอ

วิเคราะห์ว่าผู้วาดมีสภาพจิตปกติได้รับผลกระทบ การเขียนภาพต้นไม้แทนตัวเองนั้นเป็นสัญลักษณ์ของการสูญเสีย ไม่เหลือแม้แต่ใบ แสดงความเครียด ความกดดันและความซึมเศร้าในส่วนลึกของจิตใจที่ประจักษ์ชัดจากการใช้สีวาดที่ไม่สดใส รวมสีภาพสีเทาเศร้า ส่วนที่เป็นใบหน้าแสดงความทุกข์และความหวาดกลัวความกังวล และไม่มั่นใจ

รายที่ ๕๗ นายณัฐพงษ์ ก. อายุ ๑๖ ปี ชั้นมัธยมปีที่ ๔ ช่างยนต์ อยู่บ้านเลขที่ ๒๓/๑๙ หมู่ ๓ ตำบลคูคต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินข้าวของเสียหาย

ภาพทิวทัศน์ธรรมชาติมีผืนน้ำที่อาจเป็นทะเล มีผืนดินเป็นชายฝั่งที่มีต้นไม้ยืนต้นอยู่เป็นระยะ ป้ายที่ปักอยู่มีอักษรอ่านจับความไม่ได้ เพราะมีสีที่ระบายและลวดลายซ้อนทับอยู่ แต่คล้ายข้อความให้กำลังใจ สูงขึ้นไปด้านหลังเป็น ทิวเขาสีเขียว มีมาดัดกับท้องฟ้าสีคราม มีเมฆสดใส และมีดวงอาทิตย์สีเหลืองโผล่จากก้อนเมฆเกือบครึ่งดวงมีใบหน้าและดวงตา แสดงอารมณ์ที่ไม่สุนทรีย์นัก

วิเคราะห์ว่าผู้วาดมีความวิตกกังวลบ้าง แต่ลึกลงไปบางส่วน แสดงอารมณ์ในใบหน้าทั้งหมด ยังคงปิดบังไว้บางส่วน ภาพธรรมชาติดูเงิไรชีวิตชีวา ผู้วาดมีสภาพจิตที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์บ้าง

รายที่ ๕๘ นายภานุพันธ์ ม. อายุ ๑๕ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๑๘/๒ หมู่ ๑๘ ถนนพหลโยธิน ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินข้าวของเสียหาย

ภาพต้นไม้ใหญ่ ๓ ต้น ดูจากสีที่ใช้แสดงว่าเติบโตสมบูรณ์ดี มีทิวเขา ๓ ลูก บนท้องฟ้ามีก้อนเมฆ ผงวิหค และดวงอาทิตย์สีเหลืองอร่าม

วิเคราะห์ว่าผู้วาดมีสภาพจิตปกติ แสดงทัศนะเชิงบวก เน้นความชุ่มชื้นมีชีวิตชีวา แข็งแกร่ง และมีความอบอุ่นจากสีดวงอาทิตย์

รายที่ ๕๙ นายศราวุฒิ ส. อายุ ๑๘ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๕๐๑/๑๗ อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินข้าวของเสียหาย

ภาพวัตถุสิ่งของหลากหลายหลากสี รายเรียงระเกะระกะ อยู่เต็มแผ่นภาพ มีรูปโรงเรียน อาคารหรือบ้าน ต้นไม้ และรูปปลาอยู่บนพื้นน้ำ และวัตถุที่อาจเป็นข้าวของ

วิเคราะห์ว่าสภาพจิตผู้วาดได้รับความกระทบจากเหตุการณ์ร้ายแรง ดังแสดงออกในภาพมีวัตถุต่างกระจัดกระจายอยู่ทั่วไป มีภาพพญากายชัดเจน แต่ไม่อาจวินิจฉัยภาพด้านพัฒนาการศิลปะตามวัยของผู้วาดได้ เนื่องจากสภาพจิตไม่ปกติ

รายที่ ๖๐ นายวรวุฒิ ก. อายุ ๒๓ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๕๘/๑ หมู่ ๓ ตำบลบ้านกระทุ่ม อำเภอสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๑๐ น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินเสียหาย

ภาพต้นไม้ใหญ่ ๓ ต้นลักษณะเจริญเติบโตสมบูรณ์เรียงรายอยู่บนเนิน รายล้อมด้วยพุ่มไม้ดอกสีสดใส

วิเคราะห์ว่าผู้วาดมีสภาพจิตปกติ มีทัศนะเชิงบวก เป็นภาพที่คนปกติทั่วไปวาดได้ แต่ในกรณีนี้ผู้วาดได้เผชิญกับเหตุการณ์ร้าย ยังสามารถวาดแสดงนัย ความชุ่มชื้นมีชีวิตชีวาและสภาพที่แข็งแกร่ง จึงวินิจฉัยว่าเป็นบุคคลที่มีจิตใจเข้มแข็ง และภาพต้นไม้ ๓ ต้นอาจเป็นสัญลักษณ์ของความอบอุ่นของบุคคล ๓ คนในครอบครัวหรือบุคคลที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกัน

รายที่ ๖๑ นายบุญเลิศ อ. อายุ ๖๖ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๖๔๔ หมู่ ๑๓ ถนนพหลโยธิน นิคมอุตสาหกรรมนวนคร ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๒๐ น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินข้าวของเสียหาย

ภาพทะเลสาบ และภูเขาหัวโล้นมีรอยดำหนิ และข้อความ “การทำลายทรัพยากรธรรมชาติ” (ป่าไม้-ภาพหัวโล้น) เขียนด้วยลายมือสวยงาม

วิเคราะห์ว่าผู้วาดมีสภาพจิตปกติ แต่มีความโกรธฝังใจต่อผู้ทำลายธรรมชาติ ดังแสดงภาพเขาหัวโล้น ผืนดินที่ไร้สิ่งมีชีวิตและเกือบไร้พรรณพืช และแหล่งน้ำที่ไร้สิ่งมีชีวิต

รายที่ ๖๒ ภรณ์ญะ จ. อายุ ๒๔ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๑๐๑/๓๒๒ หมู่ ๔ ถนนบางกรวย-ไทรน้อย ตำบลโนนวัลย์ อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินข้าวของเสียหาย

ภาพแมลงปอสีสดใสเต็มหน้ากระดาษ มีดอกไม้สีชมพูม่วง ดอกใหญ่ที่มีก้านและใบสีเขียวบริเวณมุมขวาด้านล่างมีรูปใบหน้ายิ้มแย้ม ที่ด้านขวาของแผ่นภาพมีข้อความเขียนด้วยสีส้มว่า “ส้ม ฉายา สุดสวย”

วิเคราะห์ว่าผู้วาดมีสภาพจิตปกติ มีอารมณ์ความรัก แสดงความมีชีวิตชีวาและอารมณ์สุนทรีย์ ข้อความที่เขียนบ่งบอกชื่อคนรักและความชื่นชม

รายที่ ๖๓ นางสาววรรณวิสา ว. อายุ ๒๔ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๑๓๘/๘ หมู่ ๑ ถนนรามอินทรา ตำบลท่าแร้ง เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๒๐ น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย พบเห็นจระเข้

ภาพลักษณะนามธรรม ที่กลางหน้ากระดาษมีรูปเกือบเป็นทรงกลม ภายในมีรูปคล้ายลูกโลกอยู่ตรงกลาง อยู่ภายในรูปสัญลักษณ์หัวใจสีแดง ด้านข้างซ้ายของภาพมีรูปคล้ายเรือแล่นท่ามกลางกระแสน้ำหรือเป็นรูปดวงตา รอบๆ มีลวดลายเป็นเส้นขยุกขยิกอยู่ทั่วไป ทุกส่วนทุกรูปใช้สีซ้อนทับกันหลากหลาย

วิเคราะห์ว่าสภาพจิตใจผู้วาดสับสนอลเวงมากดังแสดงออกเป็นลายเส้นหลากหลายขยุกขยิกทั่วแผ่นภาพ รูปสัญลักษณ์กลางแผ่นภาพแสดงความรักที่ค่อนข้างพิสดารไม่นุ่มนวล ประกอบกับเส้นที่คล้ายแสดงรอยแตกสลายของหัวใจและของโลกภายใน ภาพนั้นนอกจากแสดงความรักที่ไม่สมหวังและความหวาดกลัวต่อเหตุการณ์ที่อาจมองไปถึงการแตกสลายของโลก และการจากไปดังภาพเรือที่บรรทุกบางสิ่งบางอย่างจะจากไปในผืนน้ำที่แปรปรวนอลเวง

รายที่ ๖๔ นางพนิตย์วัลย์ ศ. อายุ ๓๒ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๓๑๕/๗๓ หมู่ ๒ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินข้าวของเสียหาย

ภาพร่างสิ่งต่างๆ ด้วยดินสอ มีบ้าน ๑ หลังที่ระบายด้วยการลากไปมาด้วยสีน้ำเงิน ซึ่งดูคล้ายละลอกน้ำเข้าประตูบ้านและบนหลังคา รอบๆ มีก้อนเมฆ นก เด็กผู้หญิง ต้นไม้ ดอกไม้ ลัทธิคล้ายสุนัขยืนอยู่บนละลอกน้ำ และตุ้ ๑ ใบ

วิเคราะห์ว่าผู้วาดมีสภาพจิตใจเครียดและสับสนจากผลกระทบจากอุทกภัย ผู้วาดภาพมีความทรงจำเหตุการณ์ได้ดี ต้องการแสดงออก

รายที่ ๖๕ เด็กหญิงน้ำตาล อายุ ๖ ปี จังหวัดปทุมธานี น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินข้าวของเสียหาย

ภาพเด็กหญิง ๑ คนชื่อน้ำตาล(เจ้าของภาพ) ยืนอยู่ระหว่างผู้ใหญ่ชายหญิงคู่หนึ่ง ทุกคนมีใบหน้ายิ้มแย้ม คล้ายเป็นภาพครอบครัว มีบ้านชนบทใต้ถุนสูง และดอกไม้กระถาง

วิเคราะห์ว่าผู้วาดเป็นเด็กว่าเจริงมีสภาพจิตปกติ มีความผูกพันในครอบครัวที่มีพ่อและแม่ครบ ไม่แสดงภาพเกี่ยวกับอุทกภัย

รายที่ ๖๖ เด็กชายวิศิรินทร์ บ. อายุ ๑๑ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๔๘/๒๑ หมู่ ๑๑ แขวงโคกแฝด เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินข้าวของเสียหาย

ภาพตัวการ์ตูนวาดด้วยดินสอ คงเป็นภาพที่พบเห็นในหนังสือหรือภาพยนตร์ มีรูปหญิงชรา แมว ๓ ตัว แมวตัวหนึ่งถือดาบวางท่าเป็นวีรบุรุษ มีปราสาทและมีเจ้าหญิงอยู่บนระเบียงที่มีสายยาวคล้ายเชือกห้อยสำหรับไต่ขึ้นลง

วิเคราะห์ว่าผู้วาดมีสภาพจิตปกติตามวัย ตัดใจอยู่กับนิยายเรื่องเจ้าชายเจ้าหญิง ไม่ได้สนใจกับอุทกภัย

รายที่ ๖๗ เด็กชายสุชาติ น. อายุ ๕ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๑๔/๑๕ หมู่ ๓ ตำบลบางขุน อำเภอมะนัง จังหวัดปทุมธานี น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินข้าวของเสียหาย

ภาพเขียนด้วยดินสอดำและดินสอสี ลากขึ้นลงเต็มหน้ากระดาษ ไม่แสดงรูปธรรมใดๆ

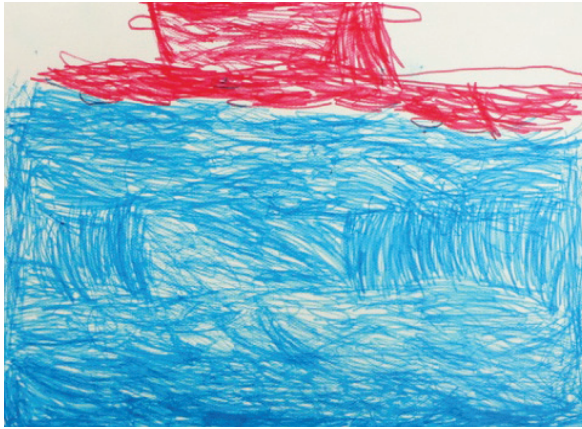
วิเคราะห์ว่าเด็กผู้วาดมีพัฒนาการด้านวาดเขียนตามช่วงวัยของตน ไม่แสดงสิ่งใดที่วิเคราะห์ได้

รายที่ ๖๘ เด็กหญิงปณิดา ศ. อายุ ๗ ปี อยู่หมู่ ๒ ไม่ทราบตำบล อำเภอ จังหวัด น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินข้าวของเสียหาย

ภาพดอกไม้หลายดอก มี ๑ ดอกที่วาดลงสีได้สำเร็จ

วิเคราะห์ว่าผู้วาดมีพัฒนาการตามช่วงวัยของตน ไม่แสดงเกี่ยวกับอุทกภัย

รายที่ ๖๕ วาริส พ. อายุ ๔ ปี นักเรียนอนุบาล ๒ อยู่บ้านเลขที่ ๒๘/๑๐๑๓ หมู่บ้านพฤษภา ๕ หมู่ ๒ ตำบลคลองสาม อำเภอกลองหลวง จังหวัดปทุมธานี น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินข้าวของเสียหาย

ภาพวาดหัวๆเป็นรูปแผ่นผืนน้ำสีฟ้าเกือบเต็มหน้ากระดาษ มีรูปคล้ายบ้านหรือเรือระบายด้วยสีแดงอยู่ข้างบน

วิเคราะห์ว่าเป็นภาพวาดตามวิสัยพัฒนาการช่วงวัย อาจมีความพึงใจกับเหตุการณ์อุทกภัยดังแสดงภาพน้ำและบ้านหรือเรือ

รายที่ ๗๐ เด็กชายกฤษฎณ์ ส. อายุ ๑๐ ปี บ้านอยู่ซอยรามคำแหง ๑๖๖ แขวงคลองแสนแสบ เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินข้าวของเสียหาย

ภาพจรวดและฐานปล่อยที่มีคนบังคับการอยู่ ท้องฟ้ามีก้อนเมฆสวยงาม และดวงอาทิตย์

วิเคราะห์ว่าผู้วาดมีสภาพจิตปกติตามวัยพัฒนาการ มีความสนใจพิเศษเรื่องจรวด ไม่แสดงอะไรเกี่ยวกับอุทกภัย

รายที่ ๗๑ ธวัชชัย ม. อายุ ๑๑ ปี เรียนชั้นประถมปีที่ ๕ บ้านอยู่ซอยประชาชื่น ๖๕ แขวงคลองสามวา กรุงเทพฯ น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินข้าวของเสียหาย

ภาพการ์ตูนโดเรม่อนตัวโต ต้นไม้พุ่มใบสีเขียวสด ก้อนเมฆสีฟ้า และดวงอาทิตย์สีแดงส้มแผ่รัศมีกว้าง

วิเคราะห์ว่าผู้วาดมีสภาพจิตปกติตามวัยพัฒนาการ สนใจการ์ตูนโดเรม่อน ไม่สนใจเหตุการณ์อุทกภัย

รายที่ ๗๒ เด็กหญิงมานิตา ส. อายุ ๑๒ ปี บ้านอยู่อำเภอ ลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินข้าวของเสียหาย

ภาพแนวตึกแต่งมีลวดลายประดับ ที่มุมแผ่นกระดาษทั้ง ๔ มุมมีรูปสี่เหลี่ยม มุมบนมีรูปดอกทานตะวันสีเหลือง สองมุมล่างมีส่วนคล้ายรูปทรงกลมหลากสี มีแนวพีซีไม้สีเขียวอยู่บนขอบล่างของแผ่นกระดาษ

วิเคราะห์ว่าผู้วาดมีสภาพจิตปกติตามช่วงวัย ชอบความสดใส และสนใจการตกแต่ง

รายที่ ๗๓ นางรัตนา ด. อายุ ๕๔ ปี บ้านอยู่จังหวัด นครสวรรค์ น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินข้าวของเสียหาย

ภาพผืนน้ำกว้างใหญ่ และท่วมถึงชายหลังคาบ้าน มีคนอยู่ในเรือกลางน้ำ ท่ามกลางธรรมชาติที่มีภูเขา ต้นไม้ ท้องฟ้าที่มีก้อนเมฆ และดวงอาทิตย์

วิเคราะห์ว่าผู้วาดมีสภาพจิตค่อนข้างเครียดและอ่อนล้า แสดงออกเหตุการณ์อุทกภัยรุนแรงในภาพ

รายที่ ๗๔ เด็กชายเจแปน. อายุ ๖ ปี อยู่ซอยประชาร่วมใจ ๖๕ แขวงคลองสามวา กรุงเทพฯ น้ำท่วมบ้านที่อยู่อาศัย ทรัพย์สินข้าวของเสียหาย

ภาพคล้ายหุ่นยนต์รูปสัตว์

วิเคราะห์ว่าผู้วาดมีสภาพจิตปกติตามพัฒนาการช่วงวัย มีความสนใจส่วนตัวเท่านั้น

ผลการวิเคราะห์ภาพวาดของผู้ประสพภัย ๗๔ คน สรุปลไว้ในตารางที่ ๑
ตารางที่ ๑ การแสดงออกเหตุการณ์อุทกภัยในภาพวาดของผู้ประสพอุทกภัย ๗๔ คน

	ชาย ๓๕ คน		หญิง ๓๙ คน	
	แสดง ๙ ราย	ไม่แสดง ๒๖ ราย	แสดง ๑๒ ราย	ไม่แสดง ๒๗ ราย
	(ร้อยละ ๒๕.๗)		(ร้อยละ ๓๐.๗)	
อายุ(ปี)	๔	๓	๕	๕, ๕
	๗	๕	๑๑	๖, ๖, ๖
	๑๐*, ๑๐	๖, ๖	๓๒*	๗, ๗, ๗
	๑๑	๗	๓๕	๘, ๘
	๑๕	๘, ๘, ๘	๔๐	๑๑
	๑๘*	๑๐	๔๑*	๑๒
	๔๒*	๑๑, ๑๑	๔๒*	๑๓
	๕๕*	๑๓	๔๘*	๑๔, ๑๔
		๑๕, ๑๕, ๑๕, ๑๕	๕๐*	๑๕, ๑๕, ๑๕
		๑๖, ๑๖, ๑๖, ๑๖	๕๕*	๑๖
		๑๗, ๑๗	๕๗*	๒๒
		๒๓	๖๐*	๒๔, ๒๔
		๓๑		๓๔
		๔๗		๔๐
		๖๖		๔๘, ๔๘, ๔๘

*แสดงรายที่อุทกภัยมีผลกระทบด้านจิตใจ พร้อมอายุ

ผู้ประสพภัยที่ศึกษา ๗๔ ราย อายุ ๓-๖๖ ปี มีผู้แสดงออกเหตุการณ์อุทกภัยในภาพวาด ๒๑ ราย (ร้อยละ ๒๘.๓) อายุ ๔-๖๐ ปี (อายุเฉลี่ย ๓๑.๑ ± ๑๙.๕ ปี; อายุมัธยฐาน ๓๙ ปี) เป็นชาย ๙ ราย (ร้อยละ ๒๕.๗) อายุ ๔-๕๕ ปี (อายุเฉลี่ย ๑๖.๒ ± ๑๓.๕ ปี; อายุมัธยฐาน ๑๑ ปี) เป็นหญิง ๑๒ ราย (ร้อยละ ๓๐.๗) อายุ ๔-๖๐ ปี (อายุเฉลี่ย ๔๒.๓ ± ๑๕.๔ ปี; อายุมัธยฐาน ๔๒ ปี); และมีผู้ไม่แสดงออก ๕๓ ราย (ร้อยละ ๗๑.๖); ความแตกต่างระหว่างกลุ่มผู้แสดงออกกับผู้ไม่แสดงเหตุการณ์ มีค่า $t = 0.๘๒๓$ (ไค-สแควร์) และ $p = 0.๐๐๕$ (ที)

เมื่อพิจารณาผู้แสดงออกเหตุการณ์อุทกภัย ๒๑ ราย พบว่าผู้ที่มีอายุ ๓๐ ปีขึ้นไป ๙ ราย (ร้อยละ ๔๒.๙) มีการแสดงออกบ่อยกว่าผู้ที่มีอายุน้อยกว่า ๓๐ ปี ๑๒ ราย (ร้อยละ ๕๗.๑) แสดงโดยค่า $t = 0.๐๐๑$ (ไค-สแควร์); เมื่อพิจารณาผู้แสดงออกอายุช่วงต่ำกว่า ๑๖ ปี ๘ ราย (ร้อยละ ๓๘.๑) ผู้ที่มีอายุ ๑๖ ปีขึ้นไป ๑๓ ราย (ร้อยละ ๖๑.๙) พบว่าผู้ประสพอุทกภัยที่มีอายุ ๑๖ ปีขึ้นไปมีอุบัติการณ์แสดงเหตุการณ์ในภาพวาดบ่อยกว่าคนอายุต่ำกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ค่า $t = 0.๐๐๒$ (ฟิลิเมอร์))

ผู้ประสพอุทกภัย ๒๑ รายที่แสดงภาพเหตุการณ์อุทกภัย มีผู้ที่แสดงว่าสภาพจิตใจอาจได้รับผลกระทบ ๑๒ ราย

(ร้อยละ ๕๗.๑) อายุ ๑๐-๖๐ ปี (อายุเฉลี่ย ๔๒.๓ ปี ๑๕.๔ ปี) เป็นชาย ๔ ราย (ร้อยละ ๑๑.๕) อายุ ๑๐, ๑๘, ๕๒, ๕๕ ปี; เป็นหญิง ๘ ราย (ร้อยละ ๒๐.๕) อายุ ๓๒-๖๐ ปี (อายุมัธยฐาน ๔๕ ปี); และมีผู้ที่ไม่ได้รับผลกระทบสภาพจิตใจ ๙ ราย (ร้อยละ ๒๒.๘) อายุ ๔-๕๐ ปี (อายุเฉลี่ย ๑๖.๒ ปี) ซึ่งความแตกต่างระหว่างอัตราผู้ที่ได้รับ ๑๒ ราย กับผู้ไม่ได้แสดงผลกระทบ ๙ ราย ได้ค่า $t = 0.๓๙๖$ (ฟิลิเมอร์)

วิจารณ์

ผู้ประสพภัยพิบัติหรือเคราะห์กรรมต่างๆ ส่วนใหญ่สามารถบอกเล่าเหตุการณ์ทางวาจาได้ แต่ก็มีบุคคลบางประเภทที่มีเหตุผลหรือสาเหตุไม่ยอมบอกเล่าหรือไม่สามารถบอกได้ เช่น คนใบ้, ผู้ป่วยที่พูดไม่ได้, ผู้ที่มีความทรงจำถูกเก็บไว้ในส่วนลึกของจิตใจหรือได้จัดสำนึก การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาผู้ประสพอุทกภัยร้ายแรงที่เกิดขึ้นในช่วงเดือนกันยายน-ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ เพื่อวินิจฉัยการแสดงออกในภาพวาด และวิเคราะห์ผลกระทบต่อจิตใจ

จากภาพวาดของผู้ประสพภัย ๗๔ คนมีผู้แสดงออกเหตุการณ์อุทกภัย ๒๑ ราย (ร้อยละ ๒๘.๔) และไม่แสดงออก ๕๓ ราย (ร้อยละ ๗๑.๖) มีความแตกต่างสำคัญทางสถิติ

(ค่าพี = ๐.๐๐๓) ผู้ที่แสดงออกในภาพวาด ๒๑ ราย เป็นชาย ร้อยละ ๒๕.๗ อายุมัธยฐาน ๑๑ ปี และหญิงร้อยละ ๓๐.๗ อายุมัธยฐาน ๔๒ ปี ซึ่งความแตกต่างระหว่างชายกับหญิง ไม่มีความสำคัญทางสถิติ (ค่าพี = ๐.๐๐๙) ผู้แสดงออก เหตุการณ์ ร้อยละ ๖๑.๙ เป็นผู้ที่มิอายุ ๑๖ ปีขึ้นไป และร้อยละ ๓๘.๑ มีอายุต่ำกว่า ๑๖ ปี ซึ่งมีความแตกต่างสำคัญทางสถิติ (ค่าพี = ๐.๐๐๒)

จากจำนวนประชากรที่ศึกษา ๗๔ คน มีผู้แสดงออก ในภาพวาดว่าสภาพจิตใจอาจได้รับความกระทบกระเทือน ๑๒ ราย (ร้อยละ ๑๖.๒) และไม่มีความกระทบกระเทือน ๖๒ ราย (ร้อยละ ๘๓.๗) ซึ่งแสดงความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ค่าพี < ๐.๐๐๑)

ผู้วิจัยยังไม่พอใจผลการศึกษาค้นนี้เนื่องจากมีตัวอย่าง การศึกษาอายุน้อยรวมอยู่จำนวนมาก (อายุต่ำกว่า ๑๕ ปี ถึง ๓๔ รายจากจำนวนตัวอย่างทั้งหมด ๗๔ ราย) ทำให้การแสดงผล ออกด้านจิตใต้สำนึกไม่ชัดเจน เพราะวัยเด็กส่วนใหญ่จะมีความ สนใจเหตุการณ์น้ำท่วมในเชิงบวก จะมีความสนุกสนานกับการเล่นน้ำ และจะรับผลกระทบจิตใจน้อยมาก ตรงกันข้าม ผู้ใหญ่จะมีความเศร้าโศกกับการสูญเสียและเป็นทุกข์กับ วิถีชีวิตที่จะต้องดำเนินต่อไป ผู้วิจัยจึงตั้งใจว่าหากจะทำการ ศึกษาเกี่ยวกับทุกข์ในครั้งหน้าจะใช้ตัวอย่างประชากร วิจัยที่มีอายุสูงขึ้น อย่างน้อยก็อายุ ๑๖ ปีขึ้นไป

ข้อต่ออีกประการหนึ่งของการศึกษาค้นนี้คือผู้วิจัย ไม่สามารถลงความเห็นด้านผลกระทบต่อสภาพจิตใจได้เต็มที่ เพราะไม่ได้ขอความร่วมมือในการวินิจฉัยยืนยันผลศึกษาจาก จิตแพทย์ การศึกษาทำนองนี้จำเป็นต้องทำร่วมกันระหว่าง นักทัศนศิลป์กับจิตแพทย์ โดยวิธีศึกษาแบบปิดบังผลวิเคราะห์ ก่อนนำผลมาวิจารณ์ร่วมกันดังที่เคยปฏิบัติมาแล้ว^๔ อย่างไรก็ตาม การศึกษานี้ได้ข้อมูลที่ยืนยันว่าผู้ที่ประสบภัยที่มีความคิด แบบผู้ใหญ่ (อายุ ๑๖ ปีขึ้นไป) สามารถถ่ายทอดความรู้สึกจาก จิตใต้สำนึกออกมาทางภาพวาดได้ ผลการศึกษานี้เป็นประโยชน์ สำหรับงานด้านศิลปกรรมบำบัดจิตใจผู้ที่ประสบเหตุการณ์ ร้ายแรงต่างๆ ทำนองเดียวกับวิธีจิตบำบัดแบบ “การสัมผัสซ้ำๆ” ของเอดน่า ฟอล และคณะ (นักจิตวิทยามหาวิทยาลัยเพนน์ ซิลวาเนีย) ที่ให้เหยื่อเหตุการณ์ไปสัมผัสเหตุการณ์ต่อเนื่อง เป็นเวลานาน (Prolonged Exposure Therapy)^๕ ซึ่งเป็นรูปแบบ “หนามยอกเอาหนามบ่ง (homeopathy)” หรือและรูปแบบ การสัมผัสขนาด “น้อยเป็นคุณ มากเป็นโทษ (hormesis)” ซึ่งผู้วิจัยเคยวินิจฉัยไว้แล้ว^๖

กิตติกรรมประกาศ

การวิเคราะห์ค่าสถิติในรายงานนี้ได้รับความอนุเคราะห์ จากนายสุทธิพล อุดมพันธุ์รัก หน่วยระบาดวิทยาคลินิก สถานส่งเสริมการวิจัย คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล

ครูสมจิตร์ ไกรสร, อาจารย์ภัสสร พลเจริญ, ครูกิตติศักดิ์ ธรรมอภิบาล และครูมินท์มณฑา ศรีวรรณ์ธนกร ได้ช่วยควบคุม การทำงานศิลปะของผู้ประสบภัย

ที่สำคัญยิ่งคืองานวิจัยชิ้นนี้ได้ดำเนินการจนสัมฤทธิ์ผล ดังปรากฏ เป็นผลจากการสนับสนุนของผู้ช่วยศาสตราจารย์ สินีนาถ เลิศไพบรวัน คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ

เอกสารอ้างอิง

๑. อัมไพชนิษฐ สมานวงศ์ไทย, สมชัย บวรกิตติ. โรคเครียด หลังได้รับอันตรายต่อจิตใจ. วารสารกรมการแพทย์ ๒๕๔๘; ๓๐: ๓๔-๔๐
๒. เลิศศิริ บวรกิตติ. Post-traumatic stress disorder and art therapy. วารสารวิจัยระบบสาธารณสุข ๒๕๕๓; ๔: ๖๕-๗๔.
๓. เลิศศิริ บวรกิตติ. การแสดงออกทางศิลปะของเด็กอายุ ๕-๑๐ ปี. วารสารสาธารณสุขมหาวิทยาลัยบูรพา ๒๕๕๐; ๒: ๖๘-๗๔.
๔. เลิศศิริ บวรกิตติ, ประภา โสฬสินดา-นันทวรศิลป์, สมัย สิริทองถาวร. ศิลปกรรมบำบัดเด็กเหยื่อน้ำหลาก ดินถล่ม ที่อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์. วารสารวิจัยระบบสาธารณสุข ๒๕๕๐; ๑: ๓๑๕-๓๒.
๕. เลิศศิริ บวรกิตติ, นพวรรณ บัวทอง, ศิเรมอร บุญงาม. การอ่านสภาพจิตของผู้ต้องขังจากภาพวาด. วารสารวิจัย ระบบสาธารณสุข ๒๕๕๓; ๔: ๑๒๓-๔๐.
๖. เลิศศิริ บวรกิตติ. ศิลปกรรมบำบัดล้างเซป. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์กรุงเทพเวชสาร; ๒๕๕๓ หน้า ๒๙.
๗. Foa EB, Hembree EA, Rothbaum BO. Prolonged exposure therapy for PTSD: emotional processing of traumatic experiences. Therapist guide In: Treatment that work. Oxford University Press; March 2007.
๘. เอกสารอ้างอิงฉบับที่ ๖ หน้า ๒๘.

Abstract

A Mentality Study on Drawings of Flood Victims

Lertsiri Bovornkitti

Faculty of Fine Arts, Srinakharinwirot University

Massive flooding in parts of Thailand during the period September - November 2011 had great impacts on residents of the areas affected. The Faculty of Fine Arts, Srinakharinwirot University, set up one of the relief teams. As a faculty staff member, the author undertook a visual art project among those affected.

The study was carried out on 74 immigrants at the Rajamangala Stadium Shelter; the drawings at the site were examined for their mentality status. The findings disclosed 21 of the 74 subjects expressed aspects of the disaster event in their drawings, among which 12 subjects expressed some mental aberrations caused by the event.

The present study has confirmed once again that drawings can release the suppressed memories that haunt the subconscious of victims.

Keywords: flood, victims, disaster, drawings, mentality, Thailand